

[Forsvarsministeren.]

ham og ikke fra ministeren, er det en fordrejelse af de faktisk foreliggende forhold. Adskillig tid inden det nævnte foredrag blev holdt, har jeg naturligvis på grundlag af de forhandlinger, som jeg direkte har haft med talsmænd for forskellige garnisoner, og på grundlag af skriftlige henstillinger og forslag fra talsmændene taget en række af disse spørgsmål op, hvad jeg har haft lejlighed til at redegøre for i finansudvalget for nogle dage siden.

Det drejer sig om en hel serie af problemer, hvoraf nogle af de vigtigste, bl. a. lønspørgsmålet og spørgsmålet om hjemsenselsespengene, nu er løst. Problemet om skattelempelse, orlovsrejser og visse sociale spørgsmål har adresse til tre andre ministerier end forsvarsministeriet, og det er derfor naturligt, at forsvarsministeriet har sat sig i forbindelse med de pågældende fagministerier for at undersøge, om de gældende bestemmelser skal ændres, eller om man ad anden vej kan finde frem til en sådan lempelse af allerede gældende bestemmelser, at man kan skabe større sikkerhed i behandlingen af de indkaldte og deres familier. Alt dette er som sagt taget op til samlet overvejelse i ministeriet, og så snart disse overvejelser, der ikke skal vare længe, bliver afsluttet, vil de fornødne skridt blive taget på de områder, hvor tilstandene kræver en ændring.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg) omtalte endvidere spørgsmålet om fritidslokaler på de nye kaserner. Jeg skal herom bemærke, at man i de forhandlinger, der førtes, inden hele dette spørgsmål kom frem, har været enig om, at det første fornødne i denne situation, hvor vi skal skynde os med at få rejst kaserner og få den fornødne indkvarteringskapacitet, var at få rejst bygninger til mandskabet, og at man derefter så hurtigt som muligt skulle gå i gang med indretning af de såkaldte fritidslokaler, et spørgsmål, der bl. a. også har været forhandlet med Folk og Værn om i udvalget. I så henseende foreligger der fra bygningsmyndighederne fuldt udarbejdede projekter, som meget hurtigt kan blive ekspederet til bevillingsmyndighederne.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg) søgte til slut at give en karakteristik af mig og gav mig gode råd, som jeg takker af hjertet for. Jeg håber også, at mindet vil blive godt, hvadenten min tid

nu bliver kort eller lang; men jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at hvis han vil spørge sig for hos folk, der ikke er hildede, men har forstand på og forudsætninger for at bedømme det arbejde, der med hensyn til forswarets opbygning er sket her i landet i de sidste 2½ år lovgivningsmæssigt, organisationsmæssigt og samarbejds-mæssigt indadtil mellem myndighederne her i landet og mellem danske og fremmede myndigheder, så vil han få det svar, at man skal søge langt tilbage for at finde et så kort spand af tid, hvori der er udrettet så meget som i løbet af de sidste 2½ år, og overfor det ærede medlems ironiske bemærkninger har jeg råd til at lade kendsgerningerne tale.

Jeg har så et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen om baggrunden for det foreliggende lovforslag. Det er rigtigt, som det ærede medlem siger — det ærede medlem hr. Fuglsang og det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) var også inde på det —, at baggrunden for dette lovforslag, reelt i hvert fald, er en anden, end da vi i 1947 vedtog den første lov om anbringelse af et dansk kontingent udenfor Danmarks grænser. Dengang drejede det sig reelt om en aflastning af England i den del af Tyskland, hvor England er besættelsesmagt. Formelt består dette forhold, så længe besættelsesstatutten ikke er ophævet, men reelt er forholdet det, at siden Danmark er indgået i det fælles vesteuropæiske forsvar som en del af nordregionen, hvis forsvars grænse begynder ved Elben og ender ved Nordkap, er de reelle forudsætninger andre, end de har været tidligere. Det er det perspektiv, vi har foran os ved drøftelsen af disse problemer for et højere forum, og det er på baggrund heraf, det fremsatte forslag må ses.

At det ærede medlem har sine ganske bestemte meninger om uforsvarligheden af at anbringe tropper udenfor Danmarks grænser, er jeg bekendt med. Det er betragtninger, som i hvert fald ikke deles af nogen med militær indsigt. At et forsvar i Danmarks forterræn og et samarbejde mellem de fremskudte styrker syd for Danmarks grænse og de styrker, vi har liggende nord for grænsen, er en naturlig forsvarsmæssig foranstaltning til gavn for Danmark, tror jeg at enhver med blot et minimum af militær indsigt vil indrømme, og at denne styrke skulle være, som det ærede medlem sag-